

Giới thiệu Em Chờ Anh Trong Biển Người Mênh Mông

Hán Việt: Ngã tại nhân hải trung đẳng nhĩ

Số Chương: 10 chương

Editor: Tiểu Hy.

Thể Loại: Nguyên sang, Ngôn tình, Hiện đại, HE, Tình cảm, Ngọt sủng, Đoán văn.

Thân ái, người ở nơi đâu, trong biển người mênh mông này?

Bạn đang đọc truyện *Em Chờ Anh Trong Biển Người Mênh Mông* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Bóng dáng

Editor: Tiểu Hy.

Beta: Seen Me.

Bạch Như chưa từng nghĩ tới cô còn gặp lại Tô Nhiên, hơn nữa lại ngay ngày sinh nhật của mình.

Chính xác mà nói thì không tính là gặp được, bởi cô chỉ thấy bóng dáng anh xa xa. Anh cũng không có nhìn đến cô, mà ngay lúc cô đuổi tới, anh đã biến mất ở chỗ rẽ đầu đường.

Lúc ấy, cô cùng Lục Diệc Thần vừa cơm nước xong từ khách sạn ra tới, Lục Diệc Thần ra bãi đỗ xe lấy xe, cô ở cửa sau khách sạn chờ hân. Đứng ở cửa khách sạn, nhìn người đi đường, cô nhớ mình đã từng nói với Tô Nhiên, có thể thế giới này nhiều người như vậy, nhưng cô vẫn có thể xuyên qua biển người mênh mông để gặp anh. Khi đó Tô Nhiên trả lời cô, đó là bởi vì anh vẫn luôn đứng ở giữa biển người chờ cô tới.

Nghĩ đến đây, Bạch Như không khỏi cười khổ một chút, những năm tháng bên cạnh nhau trở nên thật xa xôi.

Cô cùng anh tách ra ba năm, thời gian ba năm, cô vẫn không cách nào quên được anh. Nụ cười của anh, hình dáng, thân ảnh của anh, hết thảy mọi thứ về anh đều ở thật sâu trong lòng cô, suốt cuộc đời đều không thể quên.

Thời điểm Lục Diệc Thần đem xe mở ra, thấy Bạch Như nhìn đối diện mà thất thần, bất đắc dĩ đi đến bên cạnh, vươn tay quơ quơ trước mắt cô, “Em chùng nào mới có thể bỏ thói quen xấu cả ngày thất thần này đây.”

Bạch Như thu hồi suy nghĩ, cười cười ngượng ngùng, không đáp lời. Từ ngày cùng Tô Nhiên tách ra, cô thường suy nghĩ, anh có thể hay không ở trong biển người, tựa như anh đã từng nói chờ cô.

Cô cũng chỉ là ngẩn lại mà thôi, bởi vì cô biết hiện tại anh ở thành phố X, cùng cô nơi thành phố C cách xa nhau ngàn dặm. Sau khi tốt nghiệp đại học, anh ở lại thành phố X, mà cô lựa chọn thành phố C.

Kỳ thật có rất nhiều thứ khiến cô muốn trở lại thành phố X, chính là nghĩ đến anh đang ở nơi ấy. Nhưng ý niệm đó liền bị ngăn chặn, bởi vì cô không có dũng khí, cô sợ hãi có một ngày sẽ nhìn thấy anh cùng người khác ở bên nhau. Nếu thật là như vậy, cô tình nguyện cách anh thật xa.

“Tiểu nha đầu, sinh nhật vui vẻ.” Lục Diệc Thần đưa cho cô một cái hộp màu hồng nhạt.

“Cảm ơn.” Bạch Như nhận cái hộp từ trong tay hân, ngay trước mặt hân liền mở hộp, trong đó là một cái vòng tay hoa cúc nhỏ.

Ngày đó, lúc cô đi ngang qua cửa hàng trang sức, liếc mắt coi trọng cái vòng tay kia, không nghĩ tới hân lại đoán được tâm tư của cô.

“Em không thể về nhà liền bỏ nó đi a.” Lục Diệc Thần cầm lấy vòng tay đeo lên cho cô.

Bạch Như cúi đầu chạm nhẹ cái vòng tay hoa cúc nhỏ, tò mò hỏi: “Anh làm sao biết em thích cái vòng tay này?”

“Em nghĩ gì đều viết rõ trên mặt.” Lục Diệc Thần gõ đầu cô một cái.

“Em nào có.” Bạch Như ngẩng đầu, không phục mà trả lời, lại vô tình nhìn xuyên qua cửa sổ xe thấy được trong đám người đối diện một bóng dáng

quen thuộc.

Cái bóng dáng kia cô quá quen, quen đến mức dù đám người kia có đông đúc, ồn ào thì cô cũng có thể liếc mắt một cái liền nhận ra anh.

Không kịp nghĩ nhiều, mở cửa xe chạy về hướng đối diện, truy tìm cái bóng dáng ở phía trước. Nhưng lúc cô đuổi tới chỗ rẽ, rốt cuộc lại không nhìn thấy cái bóng dáng kia.

Lục Diệc Thần lo lắng đuổi theo, thấy cô mờ mịt đứng ở chỗ rẽ liền vỗ nhẹ cô một cái, hỏi: “Làm sao vậy?”

“Em vừa mới nhìn thấy anh ấy.” Bạch Như lẩm bẩm.

Lục Diệc Thần cùng cô quen biết nhiều năm, tự nhiên biết trong miệng cô anh ấy là chỉ ai. Có không ít nam sinh ở bên cạnh cô, nhưng ở trong lòng cô trước nay cũng chỉ có một người, đó chính là Tô Nhiên.

“Có thể là nhìn lầm rồi.”

Bạch Như lắc đầu, cô dám khẳng định vừa rồi cái bóng dáng kia chính là Tô Nhiên, bóng dáng anh quen thuộc với cô như vậy, sao có thể sẽ nhận sai được.

“Trở về đi.” Lục Diệc Thần sờ đầu cô, bắt đắc dĩ mà thở dài một hơi.

Bạch Như trầm mặc gật đầu, chậm rãi xoay người trở về. Kỳ thật cô không biết, câu “Trở về” của Lục Diệc Thần chính là nói cô trở lại thành phố X, trở lại cái thành phố có Tô Nhiên ấy đi.

Trở lại xe, Bạch Như phát Weibo “Biển người mệnh mạng, người ở nơi nào”.

Sau đó, khi cô xem trộm Weibo của Tô Nhiên, nhìn thấy anh cũng đã cập nhật trạng thái, trên đó viết: “Tôi tới thành phố nơi em sống, nhưng lại không gặp được em. Sinh nhật vui vẻ.” Mà thời gian anh đăng Weibo vừa lúc là cô ở thành phố C gặp phải anh.

Bạn đang đọc truyện *Em Chờ Anh Trong Biển Người Mệnh Mạng* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 2: Xin giúp đỡ

Editor: Tiểu Hy.

Beta: Seen Me.

Bạch Như sờ dĩ biết được Tô Nhiên là bởi vì cô thay thế Lâm Vi Nhiễm đi dự một tiết học.

Ngày đó bạn trai Lâm Vi Nhiễm tới thăm nàng, nàng muốn ra nhà ga đón hắn, nhưng trùng hợp buổi chiều có tiết học, cho nên kêu cô thay nàng đi học, để ngửa giáo sư bỗng nhiên điểm danh. Lâm bạn tốt, cô không có lý do gì để cự tuyệt, đành phải mặt dày đi.

Không biết ngày đó có phải hay không nhân phẩm của cô quá kém, đến nửa tiết học, giáo sư bỗng đặt ra một câu hỏi. Sau đó còn quyết định điểm danh trả lời. Cô không khỏi khần trương, trong lòng mặc niệm ngàn vạn lần đừng kêu đến Lâm Vi Nhiễm, bằng không liền thảm, cô đối với tiết học này chính là dốt đặc cán mai a.

Đôi khi càng lo lắng sự tình càng sẽ phát sinh, chỉ thấy giáo sư cúi đầu nhìn sổ điểm danh, sau đó gọi đúng cái tên Bạch Như không muốn nghe nhất — Lâm Vi Nhiễm.

Bạch Như không có chuyên môn học này, căn bản là không có khả năng trả lời câu hỏi giáo sư đặt ra, cho nên dưới tình thế cấp bách, cô cũng không rảnh lo nhiều như vậy, nhẹ nhàng duỗi tay kéo nam sinh bên cạnh, hy vọng anh có thể nói cho cô đáp án.

Nam sinh ngẩng đầu, thấy Bạch Như dùng ánh mắt chờ mong nhìn mình, hiểu rõ ý của cô. Anh suy nghĩ một chút, đem quyển notebook đẩy đến trước mặt cô.

Bạch Như cầm lấy notebook của anh, thấy trên đó viết một đoạn văn dài, nét chữ cứng cáp hữu lực, nước chảy mây trôi.

“Bạn học Lâm Vi Nhiễm có tới không?” Giáo sư lại kêu lần nữa.

Bạch Như đứng lên, đọc đoạn văn trên notebook. Nó đề cập đến rất nhiều danh từ riêng, lúc cô đọc lên vẫn là không quá trôi chảy.

Nhưng giáo sư đối với câu trả lời của cô tựa như rất vừa lòng, vừa nghe vừa gật đầu, cuối cùng cô cũng được ngồi xuống.

Sau khi ngồi xuống, cô thở phào nhẹ nhõm một hơi, đem notebook trả lại cho anh. Vốn dĩ định nói với anh một tiếng cảm ơn, nhưng là suy xét đang trong tiết học, liền nghĩ sau khi tan học lại nói.

Nam sinh nhận lại notebook, tiếp tục nghiêm túc nghe giảng bài.

Một tiết học này, Bạch Như cảm thấy đặc biệt dài. Giáo sư ở trên giảng bài sinh động như thật, mà nam sinh bên cạnh cô nghe giảng cũng thực nghiêm túc, cúi đầu ghi ghi chép chép lại trên sách.

Thật vất vả mới chờ tới lúc tan học, Bạch Như rốt cuộc cũng có cơ hội nói cảm ơn với anh, lại thấy anh đã dọn xong đồ đạc chuẩn bị đi, cô quỳnh lên, duỗi tay kéo áo anh lại, “Bạn học, từ từ.”

Nam sinh quay đầu lại, cúi đầu nhìn bàn tay kéo áo anh, lại ngẩng đầu nhìn cô một cái, hỏi: “Có việc gì sao?”

Vừa thấy anh nhìn như vậy, Bạch Như thức thời mà buông lỏng bàn tay đang kéo áo anh, “Cái kia, vừa rồi cảm ơn cậu.”

“Tôi vừa vặn biết đáp án mà thôi, nhưng mà tôi khuyên cậu lần sau đừng tùy tiện giả làm Lâm Vi Nhiễm. Lâm Vi Nhiễm rất dễ khiến cho người ta lưu lại ấn tượng. Không quá vài lần, giáo sư sẽ nhận ra.” Nói xong, anh liền cầm lấy sách vở rồi đi.

Bạch Như trong lòng một trận mất mát, nhưng cô không thể không thừa nhận lời anh nói đều là sự thật. Cô cùng Lâm Vi Nhiễm xác thật là hai loại người hoàn toàn bất đồng.

Lâm Vi Nhiễm là nữ thần, có thể làm người khác lưu lại ấn tượng sâu sắc, mà cô chỉ là một người qua đường, đi ở trong một đám người tuyệt đối không nhận ra. Nếu nói Lâm Vi Nhiễm là đóa hồng xinh đẹp, thì cô chính là bông cúc lớn lên nơi núi rừng, khiêm tốn, không ai chú tâm.

Lúc này, một nam sinh từ bên cạnh cô đi qua, lúc đi ngang người cô, ngừng lại một chút, liếc mắt nhìn kỹ cô một cái, hỏi: “Mỹ nữ, vừa rồi đáp án là Tô Nhiên nói cho cậu đúng không?”

Bạch Như cũng không phải lần đầu tiên nghe cái tên Tô Nhiên này. Mỗi trường học đều có mấy nam thần như vậy, mà Tô Nhiên chính là một trong số đó, cho nên cô nghe qua tên của anh cũng thực bình thường. Chỉ là trước nay chưa từng cùng anh có tiếp xúc, vừa rồi cũng là dưới tình thế cấp bách bắt đắc dĩ xin anh giúp đỡ.

Cô sừng sốt một chút, sau đó phản ứng lại, gật đầu, “Àn.”

“Quả nhiên là như thế.” Nam sinh bày ra một bộ dạng hiểu rõ.

Bạch Như mờ mịt nhìn thoáng qua hắn, “Làm sao vậy?”

“Không có gì.” Nam sinh lắc lắc đầu, rồi đi.

Bạn đang đọc truyện *Em Chờ Anh Trong Biển Người Mênh Mông* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 3: Tai tiếng

Editor: Tiểu Hy.

Beta: Seen Me.

Từ sau lần Bạch Như thay Lâm Vi Nhiễm đi học, nàng liền cảm thấy cô thay đổi, nhưng lại không chắc cô thay đổi ở chỗ nào, chỉ là cảm thấy cô cùng trước kia không giống nhau.

Sau khi nhìn thấy Weibo cô phát liền đoán được cô thích người nào đó, vì thế nàng nghiêm hình ép hỏi nhiều lần, rốt cuộc cũng thành công ép hỏi ra người kia.

Mà lúc Lâm Vi Nhiễm biết người kia là Tô Nhiên, nàng cảm thấy cả người đều không tốt, trong lòng cảm khái một phen, lại một nữ sinh trúng độc của Tô Nhiên.

Lúc đầu nàng còn tưởng rằng Bạch Như thích Lục Diệc Thần, không nghĩ tới sẽ là Tô Nhiên, không thể không thừa nhận lực sát thương của nam thần thật sự quá mạnh.

Kỳ thật Lâm Vi Nhiễm vẫn luôn cảm thấy Bạch Như cùng Tô Nhiên sẽ không có kết quả, nhưng nàng quá hiểu Bạch Như, cô là cái loại chưa tới phút cuối chưa chịu dừng. Trừ phi chính mình vấp phải trắc trở, bằng không tuyệt đối sẽ không quay đầu lại, cho nên nàng không có ngăn cô, ngược lại đẩy

cô một phen.

Đôi khi, thất bại tốt hơn so với tiếc nuối, bởi vì ta biết được đáp án, có lẽ đáp án không phải như ta muốn, nhưng ít ra ta sẽ không đối với nó có sự mong đợi.

Là bạn học cùng lớp của Tô Nhiên, Lâm Vi Nhiễm ít nhiều biết được thói quen của Tô Nhiên. Giả như anh sẽ đi sân bóng nào để đánh bóng rổ, lúc không có tiết học sẽ đi đọc sách ở nơi nào, ngày thường thích chọn nhà ăn nào để ăn cơm... Nàng đem tất cả nói cho Bạch Như, tạo cơ hội gặp mặt cho cô, thậm chí đôi khi còn mang cô đi học chung với lớp nàng.

Dưới sự tương trợ to lớn của Lâm Vi Nhiễm, Bạch Như cùng Tô Nhiên rút cuộc cũng truyền ra tai tiếng.

Sự tình là như này, một ngày nọ, Bạch Như không có tiết học, Lâm Vi Nhiễm liền kéo cô đi học chung, trùng hợp giáo sư muốn phân tổ thảo luận vấn đề, phát hiện so với ngày thường nhiều hơn một người, bởi vì ngày thường phân tổ đều vừa vặn là số chẵn, liền hỏi là có chuyện gì xảy ra.

Lúc ấy rất nhiều người trong lớp nàng đều nhìn về phía Bạch Như. Lúc này Lâm Vi Nhiễm đứng lên, "Cái khó ló cái khôn" mà chỉ vào Tô Nhiên bên cạnh, nói thẳng ra Bạch Như là bạn gái của anh, vì buổi chiều không có tiết học, cho nên liền mang cô đến dự.

Một lời kinh người, toàn ban náo động, sôi nổi nhìn về phía Tô Nhiên, tựa như muốn nghiệm chứng một chút lời nói của Lâm Vi Nhiễm có phải hay không là sự thật.

Dưới cái nhìn chăm chú của mọi người, Tô Nhiên thề nhưng lại không có giải thích, mà lại quay đầu nhìn thoáng qua tên đầu sỏ gây tội Lâm Vi Nhiễm, "Hôm nay không phải ngày cá tháng tư."

Thấy Tô Nhiên cũng không làm sáng tỏ, tất cả mọi người đều cho rằng anh đang cam chịu. Đối với việc này, không ít nữ sinh nhỏ giọng cảm khái nam thần của các nàng cứ như vậy bị người khác đoạt đi rồi, tâm hồn tan nát.

Giáo sư tuy rằng tuổi không nhỏ, nhưng tư tưởng vẫn rất khai sáng, nói giỡn với Bạch Như: "Bạn học, em cùng bạn trai tới học ta tuyệt đối hoan nghênh, chỉ cần không đem Tô Nhiên sang ban các em là được, bằng không ta liền mất đi một học trò cưng."

Vốn dĩ Lâm Vi Nhiễm làm loạn như vậy, Bạch Như cũng đã ngồi không yên, vẫn luôn cúi đầu không dám nâng lên, mái tóc thật dài che khuất nửa khuôn mặt cô, hiện tại lại bị giáo sư nói giỡn như vậy, cô hận không thể đào một cái hố mà chui xuống.

Một tiết học này đối với Bạch Như là vô cùng dài, tựa như thời gian đang yên lặng. Thật vất vả mới đến lúc tan học, cô không chờ Lâm Vi Nhiễm mà vội vàng rời lớp.

Bởi vì cô sợ phải nhìn Tô Nhiên, cô không biết nên đối mặt với anh như thế nào. Tuy rằng anh vừa rồi không có phủ nhận, nhưng nhất định cũng không phải là người rộng lượng mà cam chịu như vậy, chẳng qua anh cho là vui đùa tí thôi.

Bạn đang đọc truyện *Em Chờ Anh Trong Biển Người Mệnh Mông* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Nở hoa

Editor: Tiểu Hy.

Beta: Seen Me.

Chuyện Bạch Như cùng Tô Nhiên ở bên nhau bị truyền đến toàn giáo viên đều biết, thế nhưng Tô Nhiên lại không gặp được Bạch Như. Trước kia có một đoạn thời gian, anh ở sân bóng, thư viện, phòng học đều có thể nhìn thấy thân hình nhỏ gầy của cô, hiện giờ dù là đi khắp toàn bộ vườn trường đều không thấy được nữa.

Sau đó anh vội vàng với các loại thi cử, đem toàn bộ tâm tư đặt vào việc ôn tập, cũng không đem chuyện của cô để ở trong lòng, chỉ là đôi khi sẽ có thói quen nhìn bốn phía một chút, nhìn xem cô có ở gần đây không. Nhưng tựa như là hoàn toàn biến mất vậy, cô không còn xuất hiện bên cạnh anh nữa.

Không biết sao, anh thề nhưng có điểm nhớ cô.

Nhớ lúc anh chơi bóng, cô đứng xa xa ở dưới tàng cây nhìn anh chăm chú.

Nhớ lúc anh đi thư viện đọc sách, cô ngồi bên cửa sổ đọc sách, ánh mặt trời xuyên qua cửa kính sát đất chiếu trên người cô.

Nhớ lúc anh đi nhà ăn ăn cơm, cô đi theo, gọi đồ ăn giống anh.

- ----

Lần nữa nhìn thấy Bạch Nhứ là sau khi Tô Nhiên thi xong, ngày đó anh với bạn cùng phòng ra sân bóng đánh bóng rổ, lúc đi qua hàng cây bạch quả, xa xa nhìn thấy cô ngồi dưới tàng cây trường. Cô mặc một chiếc váy dài màu trắng, so với trước kia thì mảnh khảnh hơn một tí, ánh chiều tà buổi hoàng hôn chiếu trên người cô, phảng phất ánh lên người cô một tầng ánh sáng.

Bạn cùng phòng của Tô Nhiên cũng nhìn thấy Bạch Nhứ, hần vồ vồ bả vai Tô Nhiên, nói giỡn: "Kia không phải là bạn gái trong truyền thuyết của cậu hay sao, có một đoạn thời gian không nhìn thấy cô ấy đến lớp của chúng ta, hai người không phải là cãi nhau đấy chứ."

Tô Nhiên không nói gì, xa xa nhìn Bạch Nhứ, thiết nghĩ có nên đi qua đấy hay không. Ngay khi đang do dự, anh bỗng nhìn thấy một nam sinh đi đến trước mặt cô. Hai người không biết nói cái gì, sau đó liền thấy hần xoay người ngồi xổm xuống đem nạng công lên.

Tô Nhiên nhận ra nam sinh kia, là học trưởng của bọn họ, gần đây là nhân vật đứng đầu, bởi vì hần mới vừa đạt được hạng nhất giải thưởng thiết kế lớn.

Bạn cùng phòng của Tô Nhiên cũng thấy được một màn này, dùng ngữ khí mang theo châm chọc: "Tôi nói trong khoảng thời gian này như thế nào lại không thấy cô ấy, thì ra là qua lại với Lục Diệc Thần. Bên này mới náo loạn làm mọi người đều biết cô ta thích cậu, bên kia liền cùng Lục Diệc Thần ở bên nhau, thật đúng là nhìn không ra nha."

"Tôi bỗng nhiên nhớ tới còn có chút việc, hôm nay không đi chơi bóng được." Tô Nhiên đem bóng rổ đưa cho bạn cùng phòng, sau đó xoay người rời đi.

Sau khi cùng bạn cùng phòng tách ra, Tô Nhiên đi tìm Lâm Vi Nhiễm, lúc ấy Lâm Vi Nhiễm đang ở thư viện đọc sách, anh trực tiếp kéo nạng từ thư viện tập trung không ít ánh nhìn của mọi người.

Lâm Vi Nhiễm có chút ngoài ý muốn khi Tô Nhiên đến tìm nạng, bọn họ tuy rằng học cùng ban, nhưng ngày thường tiếp xúc cũng không nhiều, gần đây tiếp xúc tương đối thường xuyên cũng là vì Bạch Nhứ.

Tô Nhiên kéo Lâm Vi Nhiễm ra khỏi thư viện mới dừng lại, buông tay nạng ra, "Cậu gần đây có gặp Bạch Nhứ không?"

Nghe anh nhắc tới Bạch Nhứ, Lâm Vi Nhiễm ý vị thâm trường nhìn anh, "Thì ra có người vì cái này mới tìm đến tôi nha, xem ra, Bạch Nhứ của chúng ta đã chờ đến lúc mây tan thấy trăng sáng rồi."

"Lâm tiểu thư, chúng ta trực tiếp đi thẳng vào chủ đề đi." Tô Nhiên chỉ muốn biết chuyện của Bạch Nhứ, không có tâm tư cùng nạng đùa giỡn.

"Là hỏi thăm chuyện của Bạch Nhứ à." Lâm Vi Nhiễm chống cằm, nhìn chằm chằm Tô Nhiên một hồi, từ từ nói: "Mời tôi ăn cơm đi."

"Được." Tô Nhiên sáng khoái đáp ứng.

"Nhanh như vậy liền đáp ứng rồi, tôi còn chưa nói là đi nơi nào ăn đâu." Lâm Vi Nhiễm không nhanh không chậm nói.

"Địa điểm tùy ý cậu."

"Quả nhiên là sáng khoái, nếu cậu đã có thành ý như vậy, tôi liền nói cho cậu biết." Lâm Vi Nhiễm dừng một chút rồi nói tiếp, "Khoảng thời gian trước Bạch Nhứ lúc xuống cầu thang trượt chân ngã gãy xương, nằm viện một thời gian, nhưng hôm nay đã có thể xuất viện, Lục Diệc Thần đi đón cô ấy."

Cô từ cầu thang ngã xuống nằm viện, nhưng anh lại một chút cũng không biết, chỉ biết là gần đây không nhìn thấy cô, cho rằng cô định từ bỏ, thế nhưng chưa từng nghĩ tới là cô đã xảy ra chuyện.

"Cô ấy cùng Lục Diệc Thần có quan hệ gì?" Tô Nhiên do dự một chút, vẫn là mở miệng hỏi.

"Tôi chỉ biết là bọn họ quen biết nhau từ rất lâu, còn cái khác tôi cũng không biết." Lâm Vi Nhiễm trả lời đúng sự thật.

"Cậu xác định cậu thật sự không biết?" Tô Nhiên có điểm nghi ngờ.

Lâm Vi Nhiễm gật gật đầu, "Xác định cùng với khẳng định."

Thấy nạng bộ dạng thành khẩn, không giống như là giả liền không hỏi nữa, "Tôi đi trước, hôm nào mời cậu ăn cơm."

"Cậu đi đâu?" Lâm Vi Nhiễm truy hỏi.

"Tìm cô ấy." Tô Nhiên cũng không dấu diếm.

Lâm Vi Nhiễm tự nhiên biết cô ấy trong miệng anh chính là chỉ ai, nạng nhìn bóng dáng Tô Nhiên, hơi mỉm cười, Bạch Nhứ, tình yêu của cậu muốn nở hoa rồi.

Bạn đang đọc truyện *Em Chờ Anh Trong Biển Người Mênh Mông* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Quan tâm

Editor: Tiểu Hy.

Beta: Seen Me.

Lúc Tô Nhiên tìm được Bạch Như, anh nhìn thấy cô đang ngồi trong tiệm trà sữa vừa uống nước trái cây vừa chơi di động. Cô cúi đầu, mái tóc dài rơi xuống che khuất nửa bên mặt, cũng che khuất tâm mắt của cô. Cho nên cô không nhìn thấy anh đi vào, cho đến lúc anh ngồi xuống đối diện, cô mới ngẩng đầu lên.

Nhìn đến người ngồi ở đối diện mình chính là Tô Nhiên, Bạch Như sững sốt một hồi, đôi mắt to nhìn chăm chăm anh thật lâu, cuối cùng mới nhẹ giọng hỏi một câu: “Cậu tìm tôi sao?”

Nhìn vẻ mặt kinh ngạc của cô, Tô Nhiên không khỏi cười một cái, gật đầu, “Àn, chân cậu hiện tại thế nào?”

“Cậu như thế nào biết chân tôi bị thương?” Bạch Như phản xạ có điều kiện hỏi.

“Tôi đi tìm Lâm Vi Nhiễm, cô ấy nói cho tôi.” Dừng một chút, lại nói một câu: “Như thế nào lại không nói cho tôi.”

Nghe được câu sau của anh, Bạch Như lại sững sốt, đây là ảo giác của cô sao, cô như thế nào lại cảm thấy anh là đang quan tâm cô đây.

“Không có việc gì, cậu xem tôi hiện tại không phải đều rất tốt hay sao.” Bạch Như cố ý lung lay hai chân một chút, thế nhưng lại không cẩn thận đá trúng cái bàn, nhện không được nhủu mảy.

Tô Nhiên nhăn mày, “Có đau hay không?”

Bạch Như chịu đựng đau đớn, đối với anh cười nói: “Không đau.”

Tô Nhiên mày nhăn càng sâu, rõ ràng là rất đau, còn muốn ở trước mặt anh cậy mạnh, thật không hiểu nên nói như thế nào với cô.

“Cậu mới ra viện, không được đi lung tung, trong khoảng thời gian này tôi sẽ không đi thư viện cùng sân bóng. Còn có..... Ngày mai tan học tôi chờ cậu cùng nhau đi ăn cơm.”

“Àn?” Bạch Như có điểm phản ứng không kịp, cô không có nghe lầm chứ, anh thế mà chờ cô cùng nhau ăn cơm? Đây là thật phải không? Chẳng lẽ đây chính là trong họa gặp phúc?

“Làm sao vậy? Cậu ngày mai có việc?” Thấy cô sững sốt hồi lâu cũng chưa đáp lời, Tô Nhiên lại hỏi một câu.

“Không có việc gì.” Bạch Như trả lời phi thường khẳng định, nhưng trong lòng lại đang nghĩ nên nói như thế nào với Lục Diệc Thần về việc cô muốn cùng Tô Nhiên ăn cơm, ngày mai không cần chúc mừng cô xuất viện.

“Ngày mai gặp.” Tô Nhiên vừa lòng nói.

“Được.” Bạch Như gật đầu trả lời.

Buổi tối, Bạch Như đem tất cả quần áo trong tủ ra thử một lần, nhưng vẫn không có tìm được cái nào vừa ý, cuối cùng đành phải xin Lâm Vi Nhiễm giúp đỡ.

Lâm Vi Nhiễm nhìn thoáng qua đồng quần áo chồng chất như núi trên giường, lại nhìn Bạch Như, bắt đắc dĩ mà lắc đầu, thật hết thuốc chữa.

“Lấy bộ này đi.” Lâm Vi Nhiễm đi đến mép giường tùy ý từ giữa đồng quần áo lấy một bộ đưa cho Bạch Như.

Bạch Như nhận lấy quần áo, phóng tới một bên, ngồi xuống, nhìn Lâm Vi Nhiễm nhỏ giọng nói, “Cậu có phải là đang trách tớ vì cùng Tô Nhiên ăn cơm mà bỏ kế hoạch chúc mừng của Lục Diệc Thần hay không?”

“Lục Diệc Thần không trách cậu, tớ lấy cớ gì mà trách cậu.” Lâm Vi Nhiễm chịu không nổi nhất chính là cái bộ dạng làm sai của cô, đặc biệt là lúc bị cô nhìn bằng ánh mắt không biết làm sao, mỗi lần nhìn nàng như vậy, nàng liền hết cách.

“Vậy tại sao cậu lại không giúp tớ chọn quần áo?” Bạch Như hỏi.

“Tớ không giúp cậu bởi vì tớ cảm thấy cậu cứ như ngày thường là được, bởi vì nếu cậu ta thích cậu, dù cậu không trang điểm, cậu ta cũng sẽ thích. Nếu cậu ta không thích cậu, dù cậu trang điểm xinh đẹp đến đâu, cậu ta vẫn sẽ không thích.” Lâm Vi Nhiễm bắt đắc dĩ mà nói.

Kỳ thật Bạch Như lớn lên cũng không khó coi, khuôn mặt nho nhỏ, đôi mắt to, khi cười mi mắt cong cong, lộ ra hai cái má lúm đồng tiền nhọt nhọt, đúng là một người đẹp diễm đạm.

Bạch Như ngẫm nghĩ, cảm thấy nàng nói cũng đúng liền đem quần áo cất đi.

Lâm Vi Nhiễm nhìn nàng, thờ dài một hơi, đúng là mối tình đầu a.

Bạn đang đọc truyện *Em Chờ Anh Trong Biển Người Mênh Mông* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 6: Giải thích

Editor: Tiểu Hy.

Beta: Seen Me.

Cả buổi sáng Bạch Như không nghe giảng bài, trong đầu đều là nghĩ đến chuyện Tô Nhiên tới tìm cô ăn cơm. Lúc gần tan học, càng thêm ngồi không yên, chỉ cần vừa thấy ngoài phòng học có người đi qua, cô liền không tự chủ được mà nhìn ra.

Bạn cùng phòng Trương Vũ thấy cô liên tiếp nhìn ra bên ngoài, chạm nhẹ một cái, nhỏ giọng hỏi cô: "Cậu hôm nay làm sao vậy? Cả buổi sáng đều thất thần."

Bạch Như lắc đầu, làm bộ nghiêm túc nghe giảng bài, "Không có gì."

Tô Nhiên đến trước vài phút, Bạch Như ngồi ở vị trí gần cửa sổ, liếc mắt một cái liền nhìn thấy anh, anh mặc áo thun trắng, phía dưới là quần jean nhạt màu, rõ ràng bình thường nhiều nam sinh cũng mặc như vậy, nhưng Bạch Như chính là cảm thấy anh đẹp nhất.

Anh tựa hồ cũng thấy được Bạch Như, dùng ánh mắt cảnh cáo nhìn cô một cái, tựa như muốn nói, chăm chú nghe giảng bài đi.

Bạch Như bắt gặp ánh mắt của anh thì lập tức cúi đầu, làm bộ ghi chép, thực ra trong lòng sớm đã kích động đến ngồi không yên.

Thật vất vả mới tan học, Bạch Như dọn dẹp sách vở rồi rời phòng học, nhìn thấy ngoài hành lang có rất nhiều nữ sinh đang ngắm Tô Nhiên, một vài nữ sinh còn liên tiếp quay đầu nhìn anh.

"Thật đẹp trai."

"Cậu ấy đang đợi ai nhỉ?"

"Ai biết được, dù sao cũng không phải chờ mình."

"Nam thần tới ban của chúng ta nha."

.....

Nhìn thấy bên ngoài có một trận kích động, Trương Vũ cúi đầu nhìn thoáng qua, kích động mà lay tay Bạch Như.

"Kia không phải Tô Nhiên sao? Cậu ta như thế nào lại đến ban của chúng ta?"

Bạch Như không trả lời, chỉ nói hôm nay không thể cùng nàng ăn cơm.

Bạch Như đi ra cửa, Tô Nhiên đã nhìn thấy cô, anh xuyên qua đám người đi đến trước mặt cô, thấy cô cầm một cái túi xách liền vươn tay ra, "Tôi cầm giúp cậu."

Bạch Như có chút ngượng ngùng, "Không cần, cái này không nặng."

Nữ sinh trong lớp nhìn Tô Nhiên cùng Bạch Như ở bên nhau, sôi nổi dùng ánh mắt hâm mộ nhìn cô. Mấy người có quan hệ tốt với cô còn ở xung quanh ồn ào, "Bạch Như, cậu quá không nghĩa khí đi! Ngày thường là Lục học trưởng, lần này lại là Tô Nhiên, cậu có thể hay không quá tham đi."

Trương Vũ trực tiếp nói một câu, "Tô đại soái ca, trong ban các cậu ngoại trừ cậu cùng Lục Diệc Thần, còn có ai lớn lên tương đối soái hay không, lần sau giới thiệu một người cho tôi gặp."

"Cậu tới ban chúng tôi xem đi!" Tô Nhiên lễ phép mà trả lời.

"Bạch Như, cậu hiện tại có Tô Nhiên, đem Lục học trưởng nhường cho chúng tớ đi." Có người nói giỡn.

Bạch Như lo lắng Tô Nhiên sẽ hiểu lầm, vội vã giải thích, "Các cậu nói cái gì thế, tớ cùng Lục Diệc Thần chỉ là bạn bè, không phải như các cậu nghĩ."

"Nói như vậy, Tô Nhiên chính là như chúng ta tưởng nha." Một người khác tiếp lời.

"Thì ra là như vậy." Một người nữa tỉnh ngộ.

Bị các bạn chọc, mặt Bạch Như đỏ bừng như quả táo.

Tô Nhiên thấy Bạch Như ngượng ngùng liền ra mặt giải vây, "Nếu không có chuyện gì thì chúng tôi đi ăn cơm trước."

Bạch Như theo Tô Nhiên đi một đoạn khá xa nhưng mặt vẫn còn hồng hồng, cô vẫn luôn cúi đầu, không dám nhìn anh.

Giữa trưa ánh nắng mặt trời gay gắt, cô quên bụng đói, Tô Nhiên lấy dù trong tay cô, bật mở ra, vì cô mà che đi ánh mặt trời.

Bởi vì vừa mới tan học, nhà ăn rất nhiều người, Bạch Như cùng Tô Nhiên xếp hàng lấy cơm, vừa lúc đụng phải cái nam sinh hỏi cô một câu kia hôm cô thay thế Lâm Vi Nhiễm đi học.

Nam sinh nhìn thoáng qua Bạch Như đứng ở phía trước Tô Nhiên, đối anh nói: "Lão đại, mau mời chúng tôi ăn cơm đi! Cùng nhau ăn."

"Chọn ngày chi bằng nhắm ngày, tối nay đi! Dù sao ngày mai cũng không có tiết." Một nam sinh khác mặc áo thun đen trực tiếp quyết định.

"Luyện văn giáo sư giao các cậu còn chưa viết xong, muốn thứ hai nộp?" Tô Nhiên không nhanh không chậm hỏi một câu.

Hai người đem ánh mắt chuyển qua trên người Bạch Như, "Chị dâu, cô mau quán cậu ta."

"Chuyện này tôi không quản được." Nói xong, Bạch Như mới ý thức được chính mình vừa nói cái gì.

Thiên a, bọn họ vừa rồi kêu cô là chị dâu, mà cô còn trả lời bọn họ, thế nghĩa là cô thừa nhận rồi. Chính là, bọn họ chỉ nói giỡn thôi, hướng hồ Tô Nhiên chỉ là mời cô ăn cơm, cũng không có thừa nhận bọn họ rồi cuộc là có quan hệ gì.

Trong nháy mắt, cô xấu hổ tới cực điểm, cũng may lúc này đến lượt cô lấy cơm.

Bạn đang đọc truyện *Em Chờ Anh Trong Biển Người Mênh Mông* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 7: Hôn môi

Editor: Tiểu Hy.

Beta: Seen Me.

Buổi chiều, Bạch Như nhận được tin nhắn của Tô Nhiên, hỏi cô buổi tối có thời gian cùng nhau ăn cơm hay không. Khi đó cô đang làm bài tập, cũng không có nghĩ nhiều, cho rằng giống lúc giữa trưa đến nhà ăn ăn cơm, liền nhanh chóng nói có rảnh.

Tô Nhiên dẫn cô ra khỏi trường, lúc này cô mới bừng tỉnh nhớ tới, bạn cùng phòng của anh nói giỡn kêu họ mời ăn cơm.

Tô Nhiên không phải là thật sự muốn dẫn cô đi ăn với bạn cùng phòng chứ!!!

Cúi đầu nhìn chính mình một chút, áo thun trắng với quần jean, một sự phối hợp quá bình thường. Bỗng nhiên cô muốn lấy cớ để không đi.

Có lẽ Tô Nhiên đoán được tâm tư của cô liền trực tiếp nắm lấy tay cô, dẫn cô tới một nhà hàng nhỏ gần đó.

Kỳ thật phần lớn bạn học của Tô Nhiên cô đều đã gặp qua bởi vì cô hay tới lớp của họ. Chính là, cô cảm thấy tình huống hiện tại không giống nhau, trong lòng có chút không được tự nhiên, lại có chút chờ mong, bởi vì lúc này là Tô Nhiên dẫn cô đi gặp bọn họ, không phải Lâm Vi Nhiễm.

Ký túc xá của Tô Nhiên có sáu người, nhưng có hai người không tới, nghe nói đang ở phòng thí nghiệm làm thực nghiệm, không xin nghỉ được. Ở đây ba người Bạch Như đều đã gặp qua, có hai người vừa thấy lúc giữa trưa ăn cơm.

Lúc ăn cơm, mọi người giới thiệu rượu muốn mời Bạch Như, nói là cảm tạ cô đã giải cứu ký túc xá, giúp Tô Nhiên thoát kiếp độc thân, rồi cuộc cũng đã thực hiện được nguyện vọng trước khi tốt nghiệp, về sau ở ký túc xá nói chuyện tình cảm cũng không cần bận tâm người nào đó tui thân.

Tô Nhiên chắc chắn sẽ không để Bạch Như uống rượu, cho nên, bọn họ mời rượu Bạch Như, đều bị anh chặn lại.

Bạch Như nhìn anh uống mấy chén liên tiếp, trong lòng có chút lo lắng, thỉnh thoảng quay đầu nhìn anh vài lần. Sườn mặt của anh rất đẹp, hình dáng đường cong thực hoàn mỹ, như là họa sĩ tỉ mỉ phác họa ra, đến nỗi cô thiếu chút nữa đã quên dời ánh mắt đi.

Kỳ thật từ lượng của cô không tồi, vài chén rượu cô vẫn có thể uống. Chính là muốn nhìn Tô Nhiên thay cô uống đỡ, cô thích cái cảm giác được anh che chở.

Mọi người uống vài chén rượu, lúc sau liền bắt đầu cùng Bạch Như nói chuyện về Tô Nhiên, Bạch Như ngẫu nhiên sẽ hỏi bọn họ một ít vấn đề, nhưng chủ yếu vẫn là nghe bọn họ nói.

Bọn họ đều là kẻ chuyện xấu của Tô Nhiên, giả dụ như có một lần vì muốn trốn một nữ sinh dây dưa, rơi vào đường cùng liền trốn vào WC nam, kết quả là trốn một giờ liền, nữ sinh kia còn tưởng anh xảy ra chuyện gì, gọi người vào tìm anh. Ngay tối đó, anh chiếm phòng vệ sinh, cũng không biết là tắm bao nhiêu lần.

Nghe được bọn họ đang nói xấu mình, Tô Nhiên nhũn mảy, cuối cùng quyết định gửi tin nhắn cho từng người bạn gái của họ. Vì thế, sau vài phút, trừ bỏ anh cùng Bạch Như, di động của những người khác đều vang lên.

Sau khi nhận điện thoại mọi người đều nói có việc phải đi trước. Lúc đi còn hướng Tô Nhiên liếc mắt một cái, trong ánh mắt tràn trề mà viết: Xem như cậu lợi hại.

Sau khi bọn họ đi rồi, phòng lập tức trở nên an tĩnh, Bạch Như bỗng nhiên có chút không quen, bởi cô không biết làm thế nào để ở cùng một chỗ với Tô Nhiên. Nhưng hai người cũng không ở lại đây lâu, bởi vì thời gian cũng không còn sớm.

Trên đường trở về, Bạch Như hỏi Tô Nhiên xem chuyện vừa rồi bọn họ nói có thật hay không, anh có chút khó xử gật đầu.

Bạch Như nhìn không được liền cười, khoe miệng lộ ra hai cái má lúm đồng tiền nhọt nhọt.

Tô Nhiên cúi đầu nhìn cô, ánh trăng sáng tỏ chiếu lên khuôn mặt cô một nét thanh tú, nụ cười thuần khiết tựa đóa hoa sen.

Anh như thể không tự chủ được, chậm rãi cúi đầu, từng chút tới gần cô, hôn cô một cái.

Khi đôi môi mềm mại của Tô Nhiên chạm vào môi cô, Bạch Như đầu óc trống rỗng, chờ khi cô định thần lại thì nụ hôn kia đã kết thúc, tim đập nhanh như muốn nhảy lên.

Nụ hôn này thật quá bất ngờ nên cô có chút ngây ngốc, suy nghĩ lại vừa rồi bộ dáng của mình nhất định là rất ngốc, nghĩ đến đây, cô bỗng nhiên muốn đào một cái hố mà chui xuống.

“Tôi phải về đây.” Cô không dám ngẩng đầu nhìn Tô Nhiên, cúi đầu nói một câu liền chạy về ký túc xá.

Bạn đang đọc truyện *Em Chờ Anh Trong Biển Người Mênh Mông* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 8: Về sau

Editor: Tiểu Hy.

Beta: Seen Me.

Bạch Như cùng Tô Nhiên ở bên nhau.

Tô Nhiên mỗi ngày tan học đều sẽ tới tìm Bạch Như ăn cơm, Bạch Như mỗi ngày đều đi sân thể dục xem Tô Nhiên chơi bóng, hai người khi không có tiết học liền cùng đi thư viện đọc sách, buổi tối liền giống như các cặp tình nhân khác mà đến rừng cây nhỏ trong trường để hẹn hò, lúc nghỉ thì đến những chỗ quen thuộc gần đó để chơi.

Có một lần bọn họ đi chơi về quá muộn, bỏ lỡ chuyến xe cuối, liền ở bên ngoài một buổi tối. Ngày hôm sau trở về, nhóm bạn cùng phòng thần thần bí bí hỏi cô tối hôm qua có phải hay không đã xảy ra chuyện tốt. Tất cả mọi người đều không tin có cái gì cũng chưa phát sinh.

Trên thực tế, buổi tối kia xác thật cái gì cũng chưa phát sinh. Lúc mới vào phòng cô cũng đặc biệt khẩn trương, Tô Nhiên đại khái là đã nhìn ra, nhéo nhéo mặt cô, kêu cô không cần khẩn trương, anh sẽ không làm gì cô hết. Anh nói được làm được, trước khi ngủ chỉ hôn cô một cái, sau đó thì cái gì cũng không có làm.

Tối gần tốt nghiệp, Tô Nhiên hỏi Bạch Như tốt nghiệp xong có ý định gì không, định ở lại, hay vẫn muốn đi nơi khác.

Tô Nhiên là người ở thành phố này, lại là con trai độc nhất trong nhà, cha mẹ tất nhiên muốn anh ở lại nơi này làm việc. Chính là anh không biết Bạch

Như nghĩ như thế nào, nếu cô muốn trở về làm việc, anh cũng phải nhanh chóng cho cha mẹ biết suy nghĩ của mình.

Cha mẹ Bạch Như cũng hy vọng cô trở về, nhưng Bạch Như chính là ý nghĩ rất đơn giản, Tô Nhiên đi nơi nào, cô liền đi nơi đó.

“Về sau em đều giao cho anh quyết định.” cô như vậy trả lời Tô Nhiên.

Tô Nhiên nghe xong lời cô nói, đem cô kéo vào trong lòng ngực, cúi đầu hôn trán cô, “Như vậy em chỉ có thể đi theo anh.” Suy nghĩ một chút, lại nhỏ giọng nói thêm ba chữ: “Tô phu nhân.”

Bạch Như nghe được ba chữ sau, từ trong lòng ngực anh chui ra, ngẩng mặt nhìn anh, “Anh vừa rồi nói cái gì? Em không nghe rõ, lặp lại lần nữa cho em nghe đi.”

Tô Nhiên cúi đầu, ghé vào bên tai cô, nhẹ giọng nói một câu: “Không nghe được liền không tính.” Nói xong, buông cô ra, bước chân dài đi về phía trước.

“Tô Nhiên, anh đứng lại đó cho em” Bạch Như ngừ khí thất bại, chạy đuổi theo anh.

Tô Nhiên vừa đi vừa quay đầu lại, “Nếu em có thể đuổi theo anh, anh liền nói lại lần nữa cho em nghe.”

“Anh nói mau.” Bạch Như đem giày cao gót cởi ra, hai tay cầm giày chạy về phía trước.

Tô Nhiên nhìn cô để chân trần, lo lắng cô sẽ dẫm phải đồ vật, ngừng bước chân, “Mau mang giày vào.”

Bạch Như nghe anh nói, thừa dịp anh dừng lại, lập tức chạy tới đâm vào lòng anh.

“Anh vừa rồi nói cái gì a.” Cô đắc ý nói.

“Mang giày vào trước rồi anh nói cho em nghe.”

“Anh ngàn vạn lần không được chạy.” Bạch Như lo lắng lúc cô mang giày anh liền chạy đi mất, một hai bắt anh phải hứa trước.

“Gặp em, anh đời này đều chạy không thoát.” Tô Nhiên lấy đôi giày trên tay cô, ngồi xổm trước mặt, giúp cô đem giày mang vào.

Bạch Như cúi đầu nhìn anh, đôi mắt lập tức liền đỏ, cô suy nghĩ, nếu thật sự tới ngày kết hôn, cô có thể hay không khóc chết mất.

Bạn đang đọc truyện *Em Chờ Anh Trong Biển Người Mệnh Mông* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 9: Chia tay

Editor: Tiểu Hy.

Beta: Seen Me.

Bạch Như cho rằng sau khi tốt nghiệp, cô sẽ như ý nguyện mà thành Tô phu nhân, cô còn tưởng tượng có thể hay không ngay ngày tốt nghiệp, Tô Nhiên sẽ cầm một bó hoa hồng cầu hôn cô, chẳng sợ không có nhẫn, cô cũng sẽ lớn tiếng mà nói cô nguyện ý.

Nhưng những cái cô tưởng tượng đều diễn ra với Lâm Vi Nhiễm, mà một ngày kia từ đầu đến cuối cô đều không nhìn thấy Tô Nhiên, chỉ nhận được một tin nhắn: Tiểu Bạch, chúng ta chia tay đi!

Bạch Như trước sau không thể tin được đây là sự thật, Tô Nhiên sao có thể đưa ra lời chia tay với cô, không phải trước đó bọn họ còn rất vui vẻ sao?

Nhất định là có nguyên nhân gì đó, cô muốn tìm anh hỏi cho rõ ràng. Chính là, cô căn bản không thể liên lạc được với anh, di động tắt máy, phát WeChat cũng không được, nhắn ở Weibo cũng không có hồi đáp, tìm bạn cùng phòng của anh cũng nói không biết, bọn họ vài ngày rồi không nhìn thấy anh, lễ tốt nghiệp cũng không tham gia.

Bạch Như hoàn toàn mất liên lạc với Tô Nhiên, bạn cùng phòng biết cô thất tình, an ủi, ở cùng cô mấy ngày, nhưng sau đó lại phải vội vàng tìm công việc, lục tục đi hết, các nàng không giống Bạch Như, cho dù không đi làm thì vẫn có người nhà nuôi.

Một mình Bạch Như ở lại trường học rất lâu, ký túc xá đóng cửa, cô liền thuê một căn phòng gần trường để ở, cô cảm thấy Tô Nhiên nhất định sẽ quay lại trường học.

Đoạn thời gian kia, mỗi ngày cô đều đến những nơi mình từng cùng Tô Nhiên thường xuyên đi dạo mà ngây ngốc. Có đôi khi là thư viện, đôi khi là sân

bóng, là rừng cây nhỏ...

Lâm Vi Nhiễm thật sự chịu không nổi, đặt vé máy bay, giúp cô thu dọn hành lý, lôi kéo đi du lịch giải sầu.

Nhưng mà lúc trở về, cô vẫn là đáng về kia, cuối cùng Lâm Vi Nhiễm thật sự không có biện pháp, gọi điện thoại kêu Lục Diệc Thần đem cô về thành phố C. Nàng cảm thấy chỉ cần cô một ngày còn lưu lại nơi này, liền vĩnh viễn không thể từ bỏ được đoạn tình cảm kia.

Sau khi Bạch Như đi rồi, Lâm Vi Nhiễm thế nhưng lại gặp Tô Nhiên, anh từ trong một chiếc BMW đi ra, mà trên ghế điều khiển là một cô gái trẻ tuổi, nàng ta mỉm cười phát tay với anh.

Lâm Vi Nhiễm cho rằng chính mình nhìn lầm, xoa xoa hai mắt, sau đó xác nhận người kia chính là Tô Nhiên, tức giận không quan tâm đến đèn xanh đèn đỏ mà chạy xuống đường lớn.

Nàng nhìn cô gái trẻ tuổi ở trên xe, cười thật xinh đẹp, sau đó thân mật mà kéo tay Tô Nhiên, còn cố ý dùng giọng nói ngọt ngào mà kêu anh một tiếng thân ái.

Trời đất làm chứng, nàng không muốn dùng giọng nói ngọt như vậy mà kêu vị hôn phu của cô, chính là vì Bạch Như, dù thế nào nàng cũng làm, nếu Lâm Vi Nhiễm mặc áo tay ngắn thì đã có thể nhìn thấy cánh tay nàng nổi da gà.

Cô gái kia nhìn thấy nàng, hơi mỉm cười, “Vị này nhất định là Tiểu Bạch anh thường xuyên nhắc tới rồi, thật xinh đẹp.”

Lâm Vi Nhiễm nghe được nàng ta nhắc tới Bạch Như, tựa hồ ý thức được chính mình đang hiểu lầm, xấu hổ mà cười cười, đành phải mặt dày diễn tới cùng, cũng may Tô Nhiên không có vạch trần nàng.

Sau khi cô gái kia lái xe đi, Lâm Vi Nhiễm buông tay Tô Nhiên, “Cô gái kia là ai?”

“Em họ của tôi.” Tô Nhiên không nóng không lạnh mà trả lời một câu, lát sau, thấp giọng hỏi nàng: “Cô ấy có khỏe không?”

Lâm Vi Nhiễm tất nhiên biết anh hỏi ai, nàng tức giận nghiêng răng nghiêng lợi, “Cậu còn không biết xấu hổ hỏi đến cô ấy.”

Một lát sau, Tô Nhiên xấu hổ cười, “Có Lục Diệc Thần ở đây, cô ấy hẳn là vẫn ổn đi!”

Lâm Vi Nhiễm tức tối, “Tô Nhiên, cậu có phải là đàn ông hay không?”

“Đừng nói cho cô ấy biết cậu gặp tôi, tới lúc thích hợp tôi sẽ đi tìm cô ấy.” Chỉ mong khi đó cô vẫn là cô của bây giờ, câu sau anh không có nói ra.

“Nếu cậu còn yêu cô ấy, hiện tại liền đi tìm, nếu hiện tại cậu không đi, về sau liền không cần đi quấy rầy cô ấy.” Lâm Vi Nhiễm cố ý nhấn mạnh từ “Quấy rầy”.

“Cậu yên tâm, nếu cô ấy đang hạnh phúc, tôi nhất định sẽ không quấy rầy.” Nói xong, Tô Nhiên liền đi, lưu lại một thân ảnh thon dài cô đơn.

Bạn đang đọc truyện *Em Chờ Anh Trong Biển Người Mênh Mông* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10: Gặp lại

Editor: Tiểu Hy.

Beta: Seen Me.

Bạch Như đặt vé máy bay đến thành phố X, Lục Diệc Thần lái xe đưa cô ra sân bay, lúc đăng ký, hắn quàng khăn cổ cho nàng, dặn dò: “Qua tới bên kia, nhớ gọi điện thoại cho anh, đừng làm anh phải bay một chuyến sang thành phố X, em biết công việc của anh rất bận.”

“Đã biết, em đâu phải phải trẻ con, huống chi Vi Vi cũng ở bên kia. Anh nhanh nhanh trở về đi, Lăng Lăng tỷ còn đang chờ anh đấy, cái bóng đèn này rốt cuộc đã đi rồi, hai người có thể hưởng thụ thế giới riêng.”

Lục Diệc Thần vỗ đầu cô, “Tiểu nha đầu, em đừng cho là anh không biết em đang làm cái gì.”

“Em không biết anh nói cái gì.” Bạch Như bộ dạng cái gì cũng không biết.

“Muốn anh vạch trần sao?” Lục Diệc Thần dùng ngón tay búng nhẹ đầu cô.

“Em muốn đăng ký.” Nói xong, Bạch Như bỏ nhào vào lòng Lục Diệc Thần, ôm hắn một cái, sau đó đẩy hắn ra, kéo rương hành lý rồi đi.

Lúc đi đến chỗ đăng kí, cô quay đầu lại nhìn thoáng qua Lục Diệc Thần, thấy hân hướng phía mình phát phát tay.

Cô nhìn hân, mấp máy môi, nói một câu hẹn gặp lại.

Đúng vậy, gặp lại, cô không thể lại quấy rầy hân.

Kỳ thật thành phố X chỉ là trạm trung chuyển, cô muốn đi thành phố X nhìn một cái, đến nỗi tiếp theo đi trạm nào cô cũng không biết.

Nghĩ đến thành phố X, tâm tình của cô có chút phức tạp, thành phố có Tô Nhiên. Cô không biết mình còn có thể hay không gặp được anh, nếu gặp được thì cảnh tượng sẽ như nào đây?

Nhớ tới Tô Nhiên, cô lại trộm nhìn Weibo của anh, lâu rồi anh không có đăng cái gì mới, không biết gần đây có hay không.

Cô nhìn trạng thái gần nhất mà anh đăng trên Weibo, di động suýt nữa là rơi xuống đất. Cái kia là đăng vào hôm qua, anh viết: Tô phu nhân, phòng ở cùng xe đã chuẩn bị xong, chờ em.

Anh muốn kết hôn sao? Tô phu nhân, anh đã từng kêu cô như vậy, chính là, chung quy vẫn chỉ là đã từng.

Lâm Vi Nhiễm gọi điện thoại tới lúc cô vừa mới xuống sân bay, nàng hỏi cô có hay không nhìn thấy một chiếc Audi màu đen, bảng số xe là XX, nếu thấy được thì hãy đi tới, nàng ở trên xe.

Bạch Như không nghĩ ngờ, nghĩ là Lâm Vi Nhiễm cùng chồng lái xe tới đón mình. Cô nhìn khắp nơi một chút, tìm được chiếc Audi mà Lâm Vi Nhiễm nói, cô đi đến, nghĩ ngợi có nên hay không gõ cửa sổ xe, lúc này, cửa xe chỗ ghế điều khiển bỗng nhiên mở ra, một người đàn ông anh tuấn mặc tây trang từ trên xe bước ra.

Bạch Như nhìn người đàn ông kia mà ngẩn ngơ, cô vừa lấy lại phản ứng thì liền xoay người muốn chạy, lại bị người nọ dùng thủ đoạn mà kéo lại.

“Tiểu Bạch.”

Tiểu Bạch, trên đời này chỉ có Tô Nhiên kêu cô như thế, bao lâu rồi không nghe anh kêu cô bằng cái tên đó. Một năm, hai năm, ba năm... Cô không nghĩ tới đời này còn có thể nghe được anh kêu cô như vậy.

“Thật trùng hợp.” Bạch Như quay đầu lại, miễn cưỡng nở nụ cười.

“Không trùng hợp, Lâm Vi Nhiễm nói hôm nay em sẽ tới, anh có ý ở chỗ này chờ em.”

“Tô Nhiên, anh rốt cuộc muốn thế nào?” Bạch Như muốn bẻ tay anh ra, chính là sức lực của cô không đủ.

“Tiểu Bạch, mặc kệ em có tin hay không, anh vẫn luôn đợi em.” Tô Nhiên gắt gao nắm tay cô, không dám buông ra, cho dù anh biết sẽ làm đau cô, chính là, anh sợ hãi nếu buông lỏng tay, liền không giữ được cô.

Bạch Như bỗng nhiên cười, “Anh phải kết hôn, còn cùng tôi nói câu này, anh không cảm thấy buồn cười sao?”

“Tiểu Bạch, Tô phu nhân, từ đầu tới cuối chỉ có em, em còn không rõ sao?” Tô Nhiên từ trong túi lấy ra một chuỗi chìa khóa, đặt vào tay cô, “Phòng ở cùng xe đều có, hiện tại chỉ chờ em gạt đầu.”

Bạch Như hoàn toàn ngây ngẩn cả người, hồi lâu mới phản ứng lại, “Cho nên, người anh nói trên Weibo chính là em?”

“Bằng không em nghĩ sao?”

“Lúc trước anh vì cái gì mà muốn chia tay?” Bạch Như trước sau đều nghĩ không thông.

“Tiểu Bạch, có một số việc anh nghĩ em không nên biết, nhưng mà, xin em hãy tin tưởng anh, từ đầu tới cuối đều yêu em, nếu em không tin thì có thể đi hỏi Lâm Vi Nhiễm.” Tô Nhiên cũng không nghĩ cô sẽ đi tìm hiểu chuyện của anh, anh chỉ lo lắng sau khi cô biết chuyện sẽ làm loạn.

“Anh có liên lạc với Lâm Vi Nhiễm?” Bạch Như hỏi lại.

Tô Nhiên gạt đầu, “Cô ấy ở đối diện anh, cho nên, nếu em nhận lời, về sau bọn em mỗi ngày đều có thể gặp mặt.”

“Đến một bó hoa hồng cũng không có.” Bạch Như nhỏ giọng nói.

Tô Nhiên kéo cô đến chỗ cửa xe, từ sau ghế điều khiển lấy ra một bó hồng lớn, “Hiện tại có thể nhận lời rồi chứ?”

“Nghe nói hoa hồng cùng nhẫn kim cương càng xứng a.”

“Như vậy có thể chứ?” Tô Nhiên mở lòng bàn tay ra, nhẫn kim cương bên trong lóe sáng.

Bạch Như nhìn nhẫn kim cương, chính là Darry Ring nha. Trước kia cô cùng anh có nhắc tới một lần, không nghĩ tới anh hiện tại còn nhớ rõ, “Thì ra anh còn nhớ rõ a.”

“Lời em nói anh đều để trong lòng.” Tô Nhiên trả lời.

“Tất cả đều nhớ sao?” Bạch Như vui rạo rức hỏi.

“Em nói về sau đều giao cho anh quyết định, cho nên — hiện tại anh quyết định em với anh cùng về nhà.”

Nói xong, Tô Nhiên mở cửa xe, đem cô ôm lên xe, sau đó lái xe đi.

— Hoàn —

Bạn đang đọc truyện *Em Chờ Anh Trong Biển Người Mênh Mông* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.